

ERIN HUNTER

PISICILE RĂZBOINICE

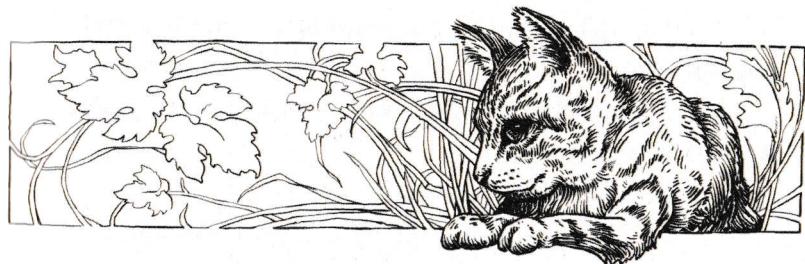
NOUA PROFETIE

Amurg

Cartea a XI-a

Traducere din limba engleză de
Ralucă Miu

PROLOG

— Nu! Trebuie să fie o greșeală! a strigat pisica, înălțând privirea de pe malul apei lângă care seudea ghemuită, cu blana strălucind în razele lunii. Mai am atât de multe de făcut!

O pisică gri-albăstruie, cu față lată, a venit lângă ea ocolind iazul și a privit-o înduioșată.

— Îmi pare rău, a mieunat ea. Știu că te așteptai să ai mult mai multe luni împreună cu tovarășii tăi de clan îna-

inte de a ni te alătura.

Pisica ghemuită și-a plecat privirea spre iaz. Reflectată în undele apei, luna tremura ca o frunză plutitoare, iar suprafața iazului sclipea sub lumina stelară revărsată de nenumăratele siluete strălucitoare dimprejurul văii. Preț de o clipă nu s-a auzit decât apa cascadei, izbindu-se de peretele cel mai abrupt al stâncii. Spiritele din Clanul Stelelor vegheau în tacere, împărtășind durerea pisicii de pe malul apei.

— Ti-ai slujit clanul cu mai mult devotament decât reușesc să facă alte pisici într-o viață întreagă, a continuat pisica albăstruie. Știu că ti se pare foarte nedrept că trebuie să-l părăsești.

— Stea Albastră, știi că nu e vina ta. Nu-i nevoie să-mi ceri scuze.

Stea Albastră a zvâcnit din coadă.

— Ba este! Trebuie să știi cât îți datorează clanul tău.

— Toate clanurile.

Un motan alb-negru cu coada lungă s-a ridicat în picioare și a înaintat pe malul iazului până în dreptul lui Stea Albastră.

— Și Clanul Stelelor, de asemenea. Niciunul dintre noi nu ar fi găsit un nou cămin fără ajutorul tău.

Și-a apăcat capul într-un gest de respect, iar lumina stelelor a licărit pe suprafața iazului. Pisica a clipit spre el.

— Mulțumesc, Stea Înaltă. Am făcut și greșeli, dar m-am străduit mereu să fac ce am considerat că e drept.

— Asta e tot ce pretinde Clanul Stelelor de la războinicii săi, a rostit un motan suplu și negru, începând să-și croiască drum peste pietrele acoperite cu mușchi. Dacă am putea să-ți schimbăm soarta, am face-o.

— Dar ține minte, l-a avertizat Stea Albastră, nici măcar Clanul Stelelor nu poate abate pașii destinului, ori căt de mult ne-am dori.

Pisica de pe malul apei a încuiințat.

— Înțeleg. Și voi încerca să fiu tare. Puteți să-mi spuneti când...

Stea Albastră a scuturat din cap.

— Nu. Nici măcar noi nu putem întrezări viitorul atât de clar. Dar când va sosi ceasul, vei ști, iar noi te vom aștepta.

Un al patrulea spirit războinic s-a înălțat în vârful povârnișului și a coborât printre rândurile scânteietoare ale Clanului Stelelor. Era un motan dungat de culoare deschisă, cu maxilarul strâmb.

— De fiecare dată când clanurile vor istorisi marea călătorie, numele tău va fi cinstit, a promis el.

— Mulțumesc, Stea Încovoiată, a mieunat pisica.

Cei patru războinici învăluți în lumină s-au adunat, toți patru lideri de clan pe vremea când labele lor cutreierau Pământul.

— Să știi că puterea Clanului Stelelor va fi cu tine, a mieunat Stea Albastră. Nu te vom lăsa să treci singură prin încercarea asta.

Pisica a ridicat privirea, uitându-se în ochii ei de un albastru adânc.

— Clanul Stelelor a fost întotdeauna alături de mine.

— Spui asta chiar dacă viața ta a fost atât de grea? a întrebăt-o Stea Înaltă, nedumerit.

— Desigur. Privirea pisicii a licărit sub lumina stelelor. Mi-am făcut prieteni buni în toate clanurile. Am văzut pui născându-se și am privit bătrâni pornind în călătorie cea din urmă, spre Blana Argintie. Am săvârșit lunga călătorie spre noua casă a clanurilor. Credeți-mă, n-aș schimba nici măcar o zi din viața pe care am trăit-o. Pisica s-a oprit și a coborât din nou privirea spre iaz. Știi că nu stă în puterea voastră să-mi prelungiți timpul cu clanul meu. Dar nu mă pot abține să nu-mi doresc mai mult.

Stea Albastră a mijit ochii.

— Cu toții suferim când o pisică Tânără este cheamată să se alăture Clanului Stelelor. Știi că ți-ai dori să-ți

slujești clanul cu devotament încă multe anotimpuri, a rostit cu vocea înecată de durere, iar pisica a ridicat ochii spre ea, întinzând o labă într-un gest de consolare.

— Nu te întrista, Stea Albastră. Știi că întregul meu clan va fi ocrotit cum se cuvine după plecarea mea.

Un murmur de respect s-a înălțat împrejurul râpei. Stea Albastră și-a aplecat fața deasupra pisicii ghemuite, impregnându-i blana strălucitoare cu parfumul său.

— Suntem cu tine mereu, a miorlăit ea.

Pe rând, toți ceilalți s-au aplecat și au adăugat parfumul lor, umplând aerul cu o mireasmă de stele și gheătă, cu parfumul vântului și al adierii de noapte. Au urmat alți războinici – o pisică tricoloră plină de grație, un motan fălnic cu blana de culoarea ferigii, o pisică argintie dungată –, dărându-i pisicii tăria și curajul Clanului Stelelor.

Glasurile lor s-au unit într-un vaiet profund de durere, care s-a înălțat către stele. Siluetele strălucitoare au început să pălească una câte una, până când râpa s-a golit.

Iar stelele și-au revărsat lumina asupra unei singure pisici înmărmurite, ghemuită pe malul iazului.

CAPITOLUL 1

— Toate pisicile care pot să-și prindă singure prada sunt chemate la poalele Stâncii Înalte, la o adunare a clanului.

Zbor de Veveriță s-a trezit tresăringă când strigătul căpeteniei Clanului Tunetului a răsunat în valea de piatră. Coadă de Nor își croia deja drum afară, printre crengile cu spini ce mascau intrarea în vizuina războinicilor. Partenera sa, Inimă Luminoasă, s-a desprins din culcușul lor de mușchi și a pornit după el.

— Ce mai vrea Stea de Foc acum? a mormăit Blană Pământie, ridicându-se greoi pe labe și scuturându-si bucatele de mușchi din blană.

Cu o zvâcnire nervoasă din urechi, și-a urmat tovarășii de clan afară.

Căscând cât o țineau fălcile, Zbor de Veveriță s-a ridicat și s-a aranjat în grabă. Blană Pământie era și mai irascibil decât de obicei în dimineață aceea; săzându-i mișcările chinuite, Zbor de Veveriță își putea da seama că rana suferită în încăierarea cu Gheară de Nămol îl dorea încă. Cele mai multe dintre pisicile Clanului Tunetului purtau încă urmele

ghearelor rebelilor; Zbor de Veveriță a simțit cum o întepă propria rană din coastă și și-a trecut limba peste ea cu câteva mișcări scurte, mângâietoare.

Gheară de Nămol fusese secundul Clanului Vântului până la sosirea pisicilor în noul teritoriu de la marginea lacului. Înaintașul său, Stea Înaltă, îl numise pe Mustăcioară drept succesor cu doar câteva clipe înainte să moară; furios, Gheară de Nămol condusese o revoltă împotriva lui Mustăcioară, înainte ca acesta să primească cele nouă vieți de la Clanul Stelelor, iar Șoim de Zăpadă, din Clanul Râului, îl ajutase. Zbor de Veveriță a fost cuprinsă de un val de mânie când și-a amintit că Gheară de Mărăcine încă se mai încredea în fratele său vitreg, chiar și după ce văzuse că Șoim de Zăpadă fusese implicat până peste cap în trădarea lui Gheară de Nămol.

Slavă Clanului Stelelor, a cugetat Zbor de Veveriță, că cei din Clanul Tunetului au descoperit complotul la timp și s-au alăturat luptei împotriva lui Gheară de Nămol și a susținătorilor lui. Clanul Stelelor le arătase cine era adevarata căpetenie, atunci când fulgerul lovise un copac, iar acesta, în cădere, îl ucisese pe Gheară de Nămol.

După ce și-a lins încă o dată blana roșcată, Zbor de Veveriță s-a strecurat printre ramuri și a înaintat încet spre luminiș, dârdâind în aerul rece. Soarele palid al iernii abia se ivea deasupra copacilor din jurul văii în care se stabilise Clanul Tunetului după lunga sa călătorie. Vântul făcea ramurile golașe să trosnească, însă jos totul era încremenit. Aerul mirosea a iarnă, iar bruma încă poleia în alb iarba și tufișurile. Cu toate acestea, Zbor de Veveriță simțea o mireasmă ușoară de plante înmugurite, care vestea că primăvara nu putea fi departe.

Înfigându-și ghearele în pământ, s-a întins din toate încheieturile. Tatăl său, Stea de Foc, sedea pe Stâncă Înaltă, mica ieșitură din piatră din fața vizuinii sale, pe la jumătatea înălțimii stâncii. Blana de culoarea flăcării îi strălucea sub razele piezișe ale soarelui, iar ochii săi verzi scăparau cu mândrie în timp ce și plimba privirea peste întregul său clan. Zbor de Veveriță bănuia că nu ar fi arătat atât de încrezător dacă ar fi urmat să le aducă vestea altor primejdii care îi pândeau.

Pisicile s-au adunat în luminișul de dedesubt. Blană de Șoarece și Floare Aurie au ieșit pe rând din vizuina bătrânilor; Floare Aurie îl preceda pe nevăzătorul Coadă Lungă, cu vârful cozii aşezat pe umărul lui.

— Bună, a rostit sora lui Zbor de Veveriță, Iaz de Frunză, apropiindu-se de ea și lipindu-și botul de al ei. Cum sunt zgârieturile? Mai vrei gălbenele?

— Nu, au să-mi treacă, mulțumesc.

De când se încheiase bătălia, Iaz de Frunză și mentorul său, Blană Fumurie, pisica-vraci a Clanului Tunetului, fusese ocupate să găsească plantele potrivite și să trateze rănilor pisicilor.

— Sunt o mulțime de pisici care au mai multă nevoie de leacuri decât mine, a adăugat Zbor de Veveriță.

Iaz de Frunză a adulmecat zgârieturile lui Zbor de Veveriță și a dat din cap mulțumită.

— Ai dreptate. Se vindecă bine.

Dinspre cuibul puilor a răsunat un miorlăit vesel când Mestecănaș a năvălit afară, s-a împleticit în propriile lăbuțe, s-a ridicat într-o învălmășeală de blană arămie și a luat loc lângă tatăl său, Blană Pământie. Mama lui, Nor de Frunză,

l-a urmat și s-a așezat alături de el, întorcând capul ca să-i
Respetezească blana zbârlită.

Zbor de Veveriță a scos un mieunat amuzat. Privirea i-a alunecat pe lângă ei către tunel, la bariera de mărăcini de la intrarea în tabără. A simțit că i se încordează umerii. Părea că patrula de la răsărit tocmai se întorsese: Gheară de Mărăcine păsea afară din tunel, urmat de Furtună de Nisip și de Mustață de Ploaie.

— Ce s-a întâmplat? a întrebat Iaz de Frunză.

Zbor de Veveriță și-a înăbușit un suspin. Ea și sora ei erau mai apropiate decât alți frați, fiecare știind întotdeauna ce simțea celaltă.

— Gheară de Mărăcine, a mărâit ea îmbufnată. Nu pot să cred că încă e prieten cu Șoim de Zăpadă, după ce l-a susținut pe Gheară de Nămol.

— Multe pisici l-au susținut pe Gheară de Nămol, a remarcat Iaz de Frunză. Au făcut-o din convingerea că Mustăcioară nu era pisica potrivită pentru a se afla în fruntea Clanului Vântului. După căderea copacului, Șoim de Zăpadă a recunoscut că s-a înșelat și că Gheară de Nămol îl păcălise ca să-l ajute. Mustăcioară l-a iertat deja, la fel și celealte pisici care au luptat împotriva lui.

Zbor de Veveriță a plesnit din coadă.

— Șoim de Zăpadă a mințit! A făcut parte din complotul lui Gheară de Nămol de la bun început. Am auzit ce-a spus Gheară de Nămol înainte să moară — Șoim de Zăpadă încerca să dobândească suficientă influență ca să preia puterea în Clanul Râului, în cele din urmă.

Privirea neliniștită a lui Iaz de Frunză parcă-i sfredela blana surorii ei.

— N-ai nicio doavadă, Zbor de Veveriță. De ce l-am crede pe Gheară de Nămol și nu pe Șoim de Zăpadă? Ești sigură că nu-l judeci atât de aspru pe Șoim de Zăpadă din cauza tatălui său?

Zbor de Veveriță a deschis fălcile să obiecteze, dar n-a mai putut adăuga nimic.

— Nu uita că Stea de Tigru a fost și tatăl lui Gheară de Mărăcine, a continuat Iaz de Frunză. Poate că a fost un trădător ucigaș, dar asta nu înseamnă că fiili lui îi vor călca neapărat pe urme. Nici eu nu am încredere în Șoim de Zăpadă, dar nu putem presupune că e la fel de malefic ca tatăl său fără să avem nicio doavadă. Și chiar dacă Șoim de Zăpadă e primejdios, nu înseamnă că Gheară de Mărăcine trebuie să-i semene — lui sau tatălui lor.

Zbor de Veveriță a scuturat șovăielnic din coadă.

— Probabil ai dreptate.

Cei trei motani dungăți semănau la fel de bine ca ramurile dintr-un mărăciniș și se întreba dacă fiili lui Stea de Tigru aveau să poată scăpa vreodată de moștenirea trădării tatălui lor.

— Doar că... Gheară de Mărăcine nu vrea să asculte nimic din ce-i spun! Ține la Șoim de Zăpadă mult mai mult decât la mine. Nu înțeleg de ce cuvântul lui are mai multă greutate decât al meu.

— Șoim de Zăpadă e fratele lui, i-a amintit Iaz de Frunză. Ochii ei de chihlimbar erau calzi și înțelegători. Nu crezi c-ar trebui să-l judeci pe Gheară de Mărăcine în funcție de ce face el acum și nu de ceea ce a făcut tatăl lui... sau de ceea ce te temi c-ar putea face în viitor?

— Crezi că sunt nedreaptă? a întrebat Zbor de Veveriță.

În timpul călătoriei spre locul unde soarele se înecă în mare, unde îi trimisese Clanul Stelelor ca să afle despre pri-mejdia ce amenință toate clanurile, ea își lăsase viața în labele lui Gheară de Mărăcine. Dar de când observase prietenia lui tot mai strânsă cu fratele său vitreg, Șoim de Zăpadă, simțise cum încrederea ei se evapora asemenea picăturilor de rouă.

— Cred că-ți faci sânge rău degeaba, i-a răspuns Iaz de Frunză.

— Nu-mi fac sânge rău. Zbor de Veveriță nu putea mărturisi, nici măcar față de sora ei, durerea care o cuprin-de când se gândeau la ce pierduse. Îmi fac griji pentru clan, atâtă tot. Dacă Gheară de Mărăcine vrea s-o șteargă cu Șoim de Zăpadă, nu e treaba mea, a mărâit ea.

Iaz de Frunză și-a așezat cu duioșie vârful cozii pe umărul surorii sale.

— Nu te preface că nu-ți pasă, a mieunat ea. Mai ales față de mine. Vocea ei era blândă, dar privirea i-a rămas tot serioasă.

— Bună, Zbor de Veveriță!

Blană de Cenușă li s-a alăturat înainte ca Zbor de Veveriță să-i poată răspunde. Motanul cenușiu i-a făcut un semn din coadă.

— Hai, aşază-te lângă mine.

Zbor de Veveriță a pășit înspre el, remarcând străluci-rea din ochii lui de un albastru-închis când a ajuns lângă el. Iaz de Frunză a urmat-o și a lins-o repede pe ureche.

— Încearcă să nu-ți faci griji, a murmurat ea. Totul va fi bine.

A înclinat prietenos din cap în direcția lui Blană de Cenușă, înainte de a se aseza lângă Blană Fumurie.

Cu colțul ochiului, Zbor de Veveriță l-a zărit pe Gheară de Mărăcine înaintând spre ea. Privirea lui confuză s-a întunecat când a văzut-o luând loc lângă Blană de Cenușă și și-a schimbat brusc direcția, așezându-se lângă Blană de Ferigă și Coadă de Măcriș.

Blana lui Zbor de Veveriță s-a înfiorat; nu-și putea da seama dacă era ușurată sau dezamăgită. Când Stea de Foc a început să vorbească, ea s-a uitat drept înainte, simțind cum privirea de chihlimbar a lui Gheară de Mărăcine îi învă-păia blana.

— Pisici din Clanul Tunetului, au trecut trei răsări-turi de soare de la bătălia cu Gheară de Nămol, a mieunat el. Doi războinici încă zac fără viață în afara taberei noas-tre. Acum, că ne-am întremat, trebuie să înapoiem Clanului Umbrelor trupurile neînsuflete.

Un fior a străbătut blana lui Zbor de Veveriță. Descoperise valea de piatră căzând în ea, pe când cerceta pentru prima dată pădurea, împreună cu alte patru pisici; fusese un noroc că porțiunea de stâncă pe care alunecase nu era atât de înaltă încât să se rănească în cădere. Dar în tim-pul bătăliei, două pisici din Clanul Umbrelor care dădeau bir cu fugiții se avântaseră spre prăpastie în punctul ei cel mai înalt și își frânseseră gâtul în luminișul de dedesubt.

— Crezi că cei din Clanul Umbrelor le vor primi? a mieunat Coadă de Nor. La urma urmei, îl ajutau pe trădă-torul Gheară de Nămol.

— Nu putem judeca noi loialitatea altui clan față de războinic平ii săi, i-a avertizat Stea de Foc. Gheară de Nămol nu era un trădător oarecare. Au existat și pisici din alte clanuri care l-au considerat liderul de drept al Clanului Vântului.

Coadă de Nor și-a scuturat vârful cozii, vădit nemulțumit, cu toate că Zbor de Veveriță l-a văzut pe Gheară de Mărăcine încuiuînțând din cap, ca și cum s-ar fi gândit la Șoim de Zăpadă.

— Cei răpuși au fost războinici ai Clanului Umbrelor, a continuat Stea de Foc, iar tovarășii lor de clan vor dori să le aducă un omagiu în drumul lor spre Clanul Stelelor. O patrulă le va transporta leșurile la hotarul cu Clanul Umbrelor.

- Mă duc eu, s-a oferit Gheară de Spin.
- Mulțumesc. Stea de Foc și-a plecat fruntea. Blană de Ferigă, ai să mergi și tu, și...

A șovăit, trecându-și privirea gânditor pe deasupra veteranilor săi. Zbor de Veveriță și-a dat seama că această misiune putea fi primejdioasă.

Chiar dacă pisicile din Clanul Umbrelor care participaseră la bătălie fuseseră puține la număr, liderul lor, Stea Neagră, ar fi putut acuza Clanul Tunetului de moartea luptătorilor săi, găsind astfel un pretext pentru atac.

— Blană Pământie și Coadă de Nor, a decis Stea de Foc. Duceți trupurile neînsuflețite la graniță, în dreptul copacului prăbușit, apoi găsiți o patrulă a Clanului Umbrelor și spuneți-le ce s-a întâmplat. Dar feriți-vă de conflicte! Privirea sa a zăbovit o clipă asupra lui Coadă de Nor, de parcă se temea că îndărjiful războinic alb ar putea spune ceva nepotrivit. Dacă cei din Clanul Umbrelor par ostili, plecați imediat de acolo.

Gheară de Spin s-a ridicat în picioare și le-a făcut semn cu coada celorlalte pisici din patrulă. Au pornit împreună spre tunelul de spini. Trupurile războinicilor din Clanul

Umbrelor zăcea dincolo de intrare, ascunse într-un desis de mărăcini – la adăpost de vulpi și alți devoratori de hoituri.

Stea de Foc a așteptat până când foșnetul crengilor din urma patrulei s-a stins, apoi a continuat.

— Mustăcioară ar fi trebuit să călătoarească noaptea trecută la Iazul Lunii ca să-și primească cele nouă vieți și numele de lider. Dar numirea lui nu va fi sigură decât dacă este acceptat de fiecare dintre tovarășii săi. Voi conduce o patrulă la Clanul Vântului, ca să mă asigur că totul e în regulă.

— Asta cred că e problema celor din Clanul Vântului! a protestat Blană de Șoarece. Războinicii din Clanul Tunetului s-au mai ales o dată cu blana jumulită ajutându-l pe Mustăcioară. Oare n-am făcut deja destul?

Cu toate că simțea întepătușa răni din coastă, Zbor de Veveriță nu putea fi de acord.

— Dar dacă tot ne-am riscat viețile pentru Mustăcioară, a intervenit ea, de ce să nu ne asigurăm că a meritat efortul?

Blană de Șoarece i-a aruncat o privire mâniaosă, dar Stea de Foc a dat din coadă, punând capăt discuției înainte ca aceasta să ia amploare. Blană Fumurie s-a ridicat în picioare.

— Poate conduce oricine patrula asta, dar nu tu, Stea de Foc. Îți-ai dislocat umărul în bătălie și trebuie să rămâi în tabără până te vindeci.

Blana de pe grumazul lui Stea de Foc s-a zbârlit; apoi acesta s-a relaxat și a înclinat capul în direcția pisicii-vraci.

- Prea bine, Blană Fumurie.
- Am să conduc eu patrula.

Era glasul lui Gheară de Mărăcine, care tășnise în picioare.